

أَنَّ أُمَّ الْغَمَّ مَلَسَتْ وَهِيَ لَعْلَعٌ لَلِصِّبِيِّ لَلْأَرْتِاقِ أَنْ عُلَّ لِي ضَرَّةَ مَلَسَتْ مُؤَنَّعٌ
يَذْمُرُ لَهَا أَوْرَكَهُ وَوَبَّرَتْ حُلْفَاءَ أَيِّ لَأَقْفِ، خَفَنَ دَجَسَ إِذْ حُلْفَاءُ هَلْ لَأَقِي

Умму Салама розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам бизнинг Афлах исмли ғуломимиз сажда қилаётиб, (ерни) пуфлаётганини кўриб:

«Эй Афлах, юзингни тупроқ қилавер», дедилар».

Термизий ривоят қилган.

Шарҳ: Ушбу ҳадисдан намоз ўқиётган одамнинг саждагоҳ ёки бошқа жойлардаги чанг, тупроқ ёки шунга ўхшаш нарсаларни пуфлаши макруҳлиги келиб чиқади. Бунга ўхшаш ишларни намозни бошлашдан олдин яхшилаб ўрнига қўйиб олиш лозим. Ибодат қилаётган одам уни берилиб қилиши керак. Баъзи бир чанг ёки шунга ўхшаш нарсаларга эътибор бериши, уларни пуфлаши намозга бепарволигининг аломатидир. Намозхон намоз туфайли бу дунёда пешонасини ёки юз-қўлини чанг қилса, у дунёнинг шармандалик чанг-ғуборидан халос бўлади.

«Ҳадис ва ҳаёт» китобининг 5-жузи

Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2024 йил 23 январдаги 03-07/362-рақамли хулосаси асосида тайёрланди.